

Unitatea întregii națiuni în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, chezășia înfloririi, independenței și suveranității patriei

Cu îndreptățită mândrie patriotică, am aniversat la începutul lui decembrie o glorioasă dată din istoria zbuciumată a luptelor pentru libertate și unitate națională, pentru emancipare socială, ale poporului nostru.

Unghi în cuget și-n simțiri, am aniversat una dintre cele mai scumpe împliniri ale istoriei naționale, crearea statului național unitar român, măreț act revoluționar înfăptuit acum 65 de ani, la 1 Decembrie 1918.

Mai însufleții ca oricind de sentimentul unității, confirmat prin faptele de muncă ale întregii națiuni, am participat la momentul istoric al celebrării acestei minunate aniversări, marcat de magistrala Expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, la Adunarea festivă din Capitală.

Prin glasul marelui nostru conducător a vorbit și de această dată însăși istoria. Istoria care ne-a plămădit aici în Carpați, așa cum sintem : „Carpații nu i-au despărțit, ci i-au unit întotdeauna pe locuitorii din cimpurile de răsărit și apus, de la miazăzi și miazănoapte. În Carpați s-au format caracterul poporului român, dirzenia, vitejia, bunătatea și omenia, mindria și neînfricarea în luptă”.

Document științific de o rară forță de analiză și sinteză, Expunerea aprofundează principalele etape ale luptei românilor pentru independență și unitate națională, confirmând strălucit caracterul legic al actului de la 1 Decembrie 1918 : „Crearea statului național unitar, cu șase decenii și jumătate în urmă, a constituit o strălucită victorie istorică a luptei eroice, îndelungate a maselor populare pentru lăurirea națiunii române, a marcat împlinirea visului secular al tuturor românilor de a trăi uniți în granițele aceleiași țări, într-un stat unic, liber și independent... Desfășurarea evenimentelor istorice a demonstrat cu putere că Unirea de la 1 Decembrie 1918, care a dus la crearea statului național unitar român, a fost rezultatul nemijlocit al luptei hotărâte a celor mai largi mase populare, a întregului popor, un act în deplină concordanță cu drepturile inalienabile ale românilor, cu realitatea obiectivă, cu cerințele legice ale dezvoltării istorice sociale”.

În Expunere sint evocate și analizate pe larg, cu rigoare științifică și patos patriotic, principalele etape ale luptei poporului român pentru înfăptuirea idealului unității naționale.

Paginile de glorie înscrise în cartea neamului de Țările Române sub conducerea unor mari domnitori și căpitani de oști, ca Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Ioan Vodă cel Cumplit, Vlad Țepeș și alții alții, unirea de la 1600, înfăptuită sub sceptrul marelui voievod Mihai Viteazul, modul în care s-a împletit cauza unității cu întreaga luptă socială a maselor populare, revoluția condusă de Horea, Cloșca și Crișan, aceea condusă de Tudor Vladimirescu, toate acestea atestă atât marile resurse revoluționare ale maselor populare, cât și năzuința imperioasă spre unitate a celor trei principate românești.

„Un moment de importanță deosebită în creșterea conștiinței de sine a poporului român, al luptei pentru libertate socială și națională, în care a fost puternic afirmată voința de unitate și independență a românilor din toate cele trei principate românești, l-a constituit revoluția burghezo-democratică de la 1848. În centrul ei s-au aflat, în toate principatele române, ca obiective fundamentale, înlăturarea rîndulelilor vechi feudale, scuturarea oricărei dominații și asupririi strălne, dezvoltarea

tarea economică-socială a poporului pe drumul progresului, făurirea unei Româнії moderne, unite și libere”.

Marile idealuri ale revoluției de la 1848, pentru care au luptat masele largi ale poporului român, au rodit pentru întâia oară la 24 ianuarie 1859, cind, prin „actul energetic al uniunii române”, cum l-a caracterizat Mihail Kogălniceanu, s-a făurit unirea Moldovei cu Muntenia, creindu-se statul național român modern. „Unirea principatelor a avut o uriașă însemnătate pentru evoluția social-politică a poporului nostru, ea a deschis noi perspective dezvoltării forțelor de producție, angajării României pe drumul civilizației moderne, constituind un moment epocal în procesul plămădirii statului național unitar român”.

Societatea românească a intrat într-o etapă nouă, calitativ superioară, prin dobindirea independenței de stat în 1877, rezultat al luptei armate eroice a poporului împotriva imperiului otoman. În rindurile forțelor armate naționale au luptat și numeroși români veniți din Transilvania, supuși acolo de către dualismul austro-ungar unui grav proces de asimilare forțată, de desnaționalizare, dar de nezdrunceinat în hotărîrea lor de a-și afirma fără șovăire apartenența la unul și același popor, conștiința lor națională românească. Cu o mare profunzime sînt analizate în *Expunere condițiile interne și internaționale și modalitățile practice prin care s-a înfăptuit Unirea din 1918*. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care, odată cu răsturnarea imperiului țarist, a deschis drumul eliberării popoarelor de sub dominația străină și a dus la lichidarea exploatarei și asupririi, înfringerea puterilor centrale, în coaliția cărora se găsea și Austro-Ungaria, întrecăga desfășurare a evenimentelor, soldată cu prăbușirea imperiilor absolutiste asupritoare, toate acestea s-au împletit strîns cu lupta națională, revoluționară a popoarelor dornice să obțină independența și unitatea națională, pe ruinele imperiilor creindu-se în acei ani state naționale, printre care Cehoslovacia și Serbia. Aceste împrejurări au creat noi premise și pentru eliberarea românilor din Transilvania, pentru realizarea unității noastre naționale.

„Desfășurarea evenimentelor, viața, istoria însăși demonstrează cu putere caracterul revoluționar, profund progresist al lichidării imperiilor absolutiste în primul război mondial, ca și necesitatea logică a formării, pe ruinele lor, a statelor naționale ale popoarelor asuprite în trecut”.

Lupta poporului român pentru făurirea statului național unitar a avut un caracter larg popular, antrenînd clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, celelalte forțe sociale și politice. În același timp, mari cărturari, personalități ale culturii și activității sociale au militat cu ardoare în publicațiile vremii, în cadrul unor manifestări organizate în străinătate, pentru drepturile istorice ale poporului român.

„Către sfîrșitul anului 1918, lupta pentru formarea statului național unitar a intrat într-o etapă finală. La 18 octombrie 1918, în Transilvania s-a constituit Consiliul Național Român Central, «ca unicul for care reprezenta voința poporului român», format din șase reprezentanți ai Partidului Social Democrat și șase reprezentanți ai Partidului Național Român. Pe întreg teritoriul Transilvaniei s-au format consilii naționale regionale, locale și gărzi naționale, ca organe ale mișcării populare democratice pentru unire, care, practic, au luat în mîinile lor conducerea generală, și-au asumat rolul de forțe conducătoare ale vieții economico-sociale. În același timp, din inițiativa Consiliului Național Român Central, a fost organizată o mare adunare populară la care românii și-au exprimat hotărît în fața lumii întregi voința lor de unire.

La 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia, pe Cîmpul lui Horea, peste 100.000 de muncitori, țărani, intelectuali, meseriași au adoptat istorica Declarație prin care a fost proclamată solemn «Unirea Transilvaniei și Banatului cu România, pentru toate veacurile».

Conferința de pace încheiată în 1920, Tratatul de la Trianon n-au făcut decît să recunoască Unirea ca pe o realitate istorică, obiectivă, de neschimbat. „Unirea nu este rezultatul tratativelor de pace, al Tratatului de la Trianon, ea fusese hotărîtă și realizată prin lupta maselor populare din Transilvania și România încă din 1918”.

Unirea s-a realizat nu împotriva naționalităților conlocuitoare din noua Românie, nici împotriva popoarelor vecine. Dimpotrivă, Unirea, recunoscută și apreciată și de celelalte naționalități din Transilvania și Banat, inclusiv de cucerile progresiste maghiare, a deschis calea spre o colaborare rodnică între români și naționalitățile conlocuitoare în interiorul fruntăriilor drepte, după cum și spre o politică de bună vecinătate cu statele și popoarele situate în aceeași zonă geografică. Este deosebit de semnificativ faptul că, după desfășurarea revoluției proletare din Ungaria, conducătorul acesteia, Bela Kun, a recunoscut fără nici o rezervă actul revoluționar, național democratic, al Unirii, apreciînd că se deschide o epocă în care poate

domni pacea în români și maghiari. Legitimitatea Unirii a fost recunoscută și sprijinită de conducători de state și guverne dintr-o serie de țări, ca S.U.A., Anglia, Franța, Italia și altele.

„Evocind evenimentele care au dus la realizarea Unirii, putem afirma, cu deplină temei, că făurirea statului nostru național unitar a fost opera întregului popor, a maselor populare din toate principatele locuite de români, constituind incununarea victorioasă a luptei seculare duse de cele mai înaintate forțe, de cărturarii și mării gânditori ai neamului, de întregul nostru popor.

Odată cu intrarea pe scena istoriei a clasei muncitoare, cu formarea partidului ei politic, mișcarea muncitorească revoluționară, socialiștii români au jucat un rol activ în lupta pentru constituirea statului național unitar român. Muncitorimea vedea în Unire calea spre înfăptuirea unor rinduieli mai bune și mai drepte, a unei societăți noi, fără exploatați și exploatați. Salutind Unirea, Comitetul executiv provizoriu al Partidului Socialist și Comisia generală provizorie a sindicatelor din România subliniau în Declarația din februarie 1919: «România nouă de astăzi trebuie să devină România socialistă de mâine».

Făurirea statului național român unitar a creat condiții pentru un progres mai puternic al forțelor de producție, a dat noi perspective dezvoltării economico-sociale a țării, creșterii forței și avântului mișcării muncitorești, revoluționare și progresiste.

Trebuie spus, de asemenea — fără a micșora cu nimic însemnătatea istorică a unirii și rolul forțelor sociale, al oamenilor politici și de stat care au participat la realizarea statului național unitar român — că deținerea puterii în stat de către burghezie și moșierime, cu limitele lor de clasă, a făcut ca o serie de năzuințe ale maselor populare să nu fie soluționate. Clasele stăpînitoare urmăreau să folosească noile împrejurări pentru a-și întări pozițiile politice și economice, accentuând exploatarea clasei muncitoare, a celorlalți oameni ai muncii, continuind să lege interesele României de marile puteri imperialiste. Aceasta a dus la ascuțirea contradicțiilor de clasă, la intensificarea luptei clasei muncitoare și a partidului ei pentru apărarea intereselor maselor populare, împotriva exploatării și asupririi, pentru cucerirea de noi drepturi și libertăți democratice».

În condițiile create de această politică a claselor exploatoare, de ascensiunea hitlerismului, i-a revenit partidului comunist marea cinste, misiunea revoluționară de a înfăptui pină la capăt idealurile și năzuințele maselor populare din perioada Unirii.

„Preluînd și ducînd mai departe cele mai bune tradiții ale poporului, animat de fierbinte patriotism, partidul comunist s-a ridicat pentru aspirațiile de bunăstare și progres ale maselor, pentru dreptate și egalitate între toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, pentru înlăturarea exploatării și asupririi sociale și naționale. Partidul nostru s-a situat cu fermitate în apărarea independenței naționale, a integrității teritoriale și suveranității patriei... Partidul comunist a chemat poporul la lupta armată împotriva «Dictatului de la Viena», care smulgea Ardealul de nord din trupul țării.”

Poziția sa a determinat un puternic protest împotriva acestui act odios în rîndul clasei muncitoare, al organizațiilor democratice, al unor personalități politice și al maselor largi populare, inclusiv din rîndul naționalităților conlocuitoare.

„Sub conducerea partidului s-a desfășurat lupta dirză împotriva războiului antisovietic, pentru sabotarea mașinii de război hitleriste, pentru răsturnarea dictaturii militar-fasciste și întoarcerea armelor împotriva Germaniei naziste. Partidul a chemat armata și întregul popor la lupta pentru eliberarea întregului teritoriu al țării, alături de glorioasa Armată Roșie, pentru participarea cu toate forțele la războiul antihitlerist, pină la victoria finală împotriva Germaniei fasciste.

Înfăptuind o largă unitate a forțelor patriotice naționale, partidul a organizat și condus cu succes revoluția de eliberare națională și socială care a deschis poporului român calea făuririi unei vieți noi, a preluării destinului în propriile miini, a lichidării exploatării și asupririi, a realizării unei Românie socialiste, așa cum au dorit-o în momentele constituirii statului național unitar revoluționarii, masele muncitoare din România”.

Am sărbătorit aniversarea Unirii de la 1918 în condițiile în care unitatea capătă noi valențe, noi și profunde semnificații, în condițiile unor mari și profunde transformări revoluționare ale societății românești, ale victoriei socialismului și trecerii la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, care au schimbat din temelii înfățișarea patriei, modul de viață al întregului nostru popor. Toți fiii patriei, fără deosebire de naționalitate, înfăptuiesc neabătut politica internă și externă a partidului, hotărârile Congresului al XII-lea și ale Conferinței Naționale, orientările fundamentale ale dezvoltării economico-sociale stabilite de secretarul general

al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. „Societatea noastră socialistă este o societate unită, formată din clase și categorii sociale legate prin aceleași interese și aspirații, care acționează în strinsă unitate pentru înfăptuirea Programului partidului, pentru ridicarea României pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație”.

„O euecure istorică a partidului și statului nostru o constituie rezolvarea justă, în spiritul principiilor socialismului științific, al marxism-leninismului, a problemei naționale. În condițiile în care, în dezvoltarea istorică, în decursul timpului, pe teritoriul țării noastre s-au așezat și populații de alte naționalități, viața a demonstrat că numai luptind în deplină unitate oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, își pot realiza interesele și aspirațiile de bunăstare și fericire. Partidul și statul nostru au asigurat și asigură deplina egalitate în drepturi pentru toți cetățenii patriei, fără deosebire de naționalitate, crearea posibilităților egale de afirmare în viața politică, socială și culturală a tuturor fiilor țării. Întărirea continuă a unității și coeziunii întregului nostru popor, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, constituie o uriașă forță motrice în construcția socialismului și comunismului în România !”

Totodată, conceptul unității naționale este, în epoca noastră, strins legat de acela al unității tuturor popoarelor, al tuturor forțelor progresiste, antiimperialiste, în lupta pentru dreptul suprem al omenirii, dreptul la pace, la existență, la viață.

În anul care se încheie, situația internațională a cunoscut noi complicații, cursa înarmărilor și în special intensificarea înarmărilor nucleare creează o primădie fără precedent la adresa existenței civilizației și vieții pe pământ. Din inițiativa marelui luptător pentru pace, personalitate proeminentă a vieții internaționale, tovarășul Nicolae Ceaușescu, poporul român se află angajat cu toate forțele sale în bătălia împotriva pericolului nuclear, pentru reluarea politicii de destindere, de colaborare, înțelegere și încredere între state. Cuvântarea președintelui Republicii la sesiunea Marii Adunări Naționale, apelul parlamentului român, Declarația Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și guvernului Republicii Socialiste România s-au bucurat de adeziunea entuziastă, unanimă a națiunii române, au avut un profund și amplu ecou pe toate meridianele. Din nou, la Adunarea festivă consacrată aniversării Unirii de la 1918, au răsunat cu vigoare și energie sporită chemările vibrante ale tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru intensificarea luptei unite a tuturor popoarelor în numele idealului suprem, al asigurării păcii pe pământ.

„În aceste împrejurări deosebit de grave este necesar, mai mult ca oricând, ca toate statele, toate popoarele, toți cei ce iubesc viața să-și unească eforturile și să acționeze cu toată hotărârea pentru a opri noua cursă a înarmărilor, pentru apărarea drepturilor supreme ale oamenilor, ale popoarelor — la existență, la viață, la libertate, la pace !

Să ne unim forțele și să oprim politica spre catastrofa nucleară, spre distrugerea lumii !..

Avem ferma convingere că stă în puterea popoarelor, acționind într-o deplină unitate, în spirit de răspundere pentru existența și viața lor, a planetei noastre, să oprească cursul spre prăpastie, spre catastrofă al evenimentelor, să asigure triumful rațiunii, să impună dezarmarea, și în primul rind dezarmarea nucleară, să asigure pacea, libertatea și independența fiecărui popor, dreptul fundamental al oamenilor la existență, la viață“.

Pentru toți oamenii de artă și cultură, pentru întregul popor, strălucita Expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu consacrată aniversării Unirii de la 1918 este un îndreptar de o excepțională valoare teoretică și practică, de o bogăție de idei menite să dea noi dimensiuni luptei și muncii unite a națiunii noastre pentru înfăptuirea Programului partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintate a României spre comunism. Oamenii de artă și cultură sint ferm hotărâți să răspundă chemărilor mult stimatului și iubitului nostru conducător prin noi fapte de muncă și creație, consacrate fericirii poporului român, gloriei și măreției României socialiste.

Toate manifestările prilejuite de aniversarea Marii Uniri de la 1918 au fost străbătute, cu deplin temei, de principala idee-forță a contemporaneității socialiste românești : unitatea în jurul partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu este chezașia de granit a înfloririi, a independenței și suveranității patriei, a vieții libere și demne pe care o trăim cu toții, sub lumina binefăcătoare a socialismului.

